

Safet Suljić

8 mart

“međunarodni dan žena”

-dan kada je žena ponižena-

© Copyright: ET-TAQWA – Safet Suljić. Sva prava pridržana.

Ovu knjigu je **DOZVOLJENO** reprodukovati ili emitovati na bilo koji način, elektronski ili mehanički, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji drugi sistem za bilježenje, uz sljedeće uslove:

- 1) ne smije se koristiti u profitabilne svrhe;
- 2) u slučaju korištenja materijala obavezno je spomenuti izvor i vlasnika prava;
- 3) prilikom prenošenja tekst mora zadržati svoj kontekst.

Izražavamo najiskreniju zahvalu svakom onom ko na bilo koji način doprinese distribuciji ove knjige. Neka ga Allah Uzvišeni nagradi za njegov iskren trud.

U slučaju da imate bilo koju korekciju, komentar ili sugestiju u vezi ove publikacije, javite nam se na sljedeću adresu: info@et-taqwa.com

Izdavač:

ET-TAQWA WEB PUBLISHING

e-mail: info@et-taqwa.com
et-taqwa@hotmail.com

web page: www.et-taqwa.com

8 MART

MEĐUNARODNI

DAN ŽENA

– DAN KADA JE ŽENA PONIŽENA –

Safet Suljić

Napisao:	Safet Suljić
Recenzija:	_____
Redaktor:	Safet Suljić
Lektor:	_____
DTP:	Ebu Talha
Dizajn:	Ebu Talha
Izdavač:	ET-TAQWA

1436/2015

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

UVOD

Zahvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova, i svjedočim da nema drugog istinskog božanstva sem Allaha Jedinog, Koji nema sudruga, i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i poslanik, neka je na njega salavat i selam, te Allahov bereket kako na njega, tako i na njegovu porodicu, prijatelje i sve one koji ih slijede u dobru do Sudnjega dana.

A zatim:

Uzvišeni Allah nam je odabrao islam kao vjeru, kao što je rekao Uzvišeni: **Allahu je prava vjera jedino-islam.** (Sura Ali-Imran 19.)

“A onaj koji želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati.” (Sura Ali-Imran 85.)

Obavijestio nas je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, da će neki od pripadnika njegova ummeta slijediti Allahove neprijatelje u nekim njihovim obilježjima i navikama, a to se prenosi u hadisu Ebi Seida el-Hudrija, Allah bio s njim zadovoljan, koji prenosi od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: **„Zaista ćete slijediti običaje onih prije vas pedalj po pedalj, i lakat**

po lakat. Kada bi ušli u gušterovo gnijezdo i vi biste to učinili slijedeći ih.“ Ashabi rekoše: „O Allahov poslaniče, (je li misliš) jevreje i kršćane?!“ Reče: „Pa koga drugog!“ (Bilježi ga el-Buhari)

Prenosi se u hadisu od Abdullaha ibn Omera, radijallahu anhum, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „**Moj ummet će se naći ono što je našlo kod sinova Israilovih, potpuno isto. Čak kada bi se našao neko od njih ko je javno općio sa svojom majkom, našao bi se isti takav i u mom ummetu.**“ (Bilježi el-Hakim, 1/129.)

I zaista se je obistinilo ono o čemu nas je obavijestio Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, tako da se u skorije vrijeme u mnogim islamskim zemljama, raširilo to da veliki broj muslimana slijedi Allahove neprijatelje u mnogim njihovim običajima i ponašanju, oponašaju ih u nekim njihovim obredima te slave njihove praznike.

Ovo se je desilo kao rezultat materijalnog procvata, i dugogodišnjeg napretka kojeg je Allah omogućio čovječanstvu, a to je bio i razlog velikog odskoka zapadnih, kršćansko-sekularističkih zemalja, u skorijoj prošlosti, što je bilo direktno iskušenje mnogim muslimanima, posebno nakon slabljenja imana u njihovim srcima i rasprostranjenosti neznanja o šerijatskim propisima.

A ono što je povećalo ovu nesreću jeste Medijski procvat među mnogim narodima, tako da su se počela prenositi nevjernička obilježja i običaji, uljepšani i nakićeni, bilo glasom ili uživo putem slike, iz njihovih sredina u muslimanska područja koristeći pri tome

satelitske kanale ili internet mreže, tako da su time bili zavedeni mnogi muslimani.

Posljednjih godina se raširila jedna stvar među muslimanskim svijetom, bilo muškarcima ili ženskim osobama, koja ne obećava ništa dobro, a izražava se u oponašanju kršćana u obilježavanju 8 MARTA – MEĐUNARODNI DAN ŽENA.

To biva uzrokom da se oglase daije i islamski učenjaci pojašnjavajući šerijatski propis toga djela, želeći time dati savjet vraćajući se Allahu, Njegovu poslaniku, nadređenima od muslimana i njihovim običnim masama, tako da bi musliman imao jasnu predstavu o tome, i da ne bi zapao u nešto što može naštetiti njegovoj akidi (vjerovanju) kojom ga je Allah obdario.

Ovo je kratki prikaz porijekla ovog praznika, njegovog cilja, te koja je dužnost muslimana naspram njega.

POVIJEST 8 MARTA – MEĐUNARODNOG DANA ŽENA

Idejni tvorac 8. marta je Klara Ajzner Cetkin (1857. – 1933.), utjecajna njemačka socijalistička političarka i borac za ženska prava .

Do 1917. bila je aktivna u Socijaldemokratskoj partiji Njemačke, a zatim je pristupila Nezavisnoj socijaldemokratskoj partiji Njemačke (USPD) i njenom ekstremnom ljevičarskom krilu, Spartakističkoj ligi – koja je kasnije postala Komunistička partija Njemačke (KPD), koju je ona predstavljala u Rajhstagu tokom Vajmarske Republike od 1920. do 1933.

Cetkinovu je veoma interesirala ženska politika, uključujući borbu za ravnopravnost i pravo glasa za žene.

Razvila je socijaldemokratski ženski pokret u Njemačkoj.

Od 1891 do 1917 pisala je za SPD-ove ženske novine "Die Gleichheit" (Jednakost). Godine 1907 postaje vođa novoformirane "Ženske kancelarije" u SPD-u.

Organizirala je proslavu prvog "Međunarodnog dana žena", 8 marta 1911.

Tokom Prvog svjetskog rata, Klara Cetkin je sa Karlom Libknehtom, Rozom Luksemburg i drugim utjecajnim političarima iz SPD-a odbacila partijsku politiku Burgfrieden (primirje sa vladom, obećanje o uzdržavanju od svih štrajkova tokom rata) .

Uz druge antiratne aktivnosti, Cetkinova je organizirala međunarodnu žensku antiratnu konferenciju u Berlinu 1915 godine.

Zbog antiratnih stavova bila je hapšena nekoliko puta tokom rata.

Također je bila član Izvršnog komiteta Komunističke internacionale (Kominternu) od 1921 do 1933 godine .

Kada su Adolf Hitler i njegova Nacionalsocijalistička njemačka radnička partija preuzeli vlast, Komunistička partija Njemačke izbačena je iz Rajhstaga, nakon požara u Rajhstagu, 1933. Klara Cetkin posljednji put odlazi u egzil, ovoga puta u Sovjetski savez .

Tamo je umrla 20 juna 1933, sa skoro 76 godina. Sahranjena je kod zidina Kremlja u Moskvi .

Glavne aktivnosti Klare Cetkin bile su koncentrirane na nekoliko zanimljivih tema .

Klara Cetkin pozivala je sve žene svijeta na:

1. "Slobodnu ljubav" – što znači da je Klara zagovarač da svaka djevojka ili udata žena ima pravo na svoju slobodnu ljubav, tj. da ako kod drugog muškarca, osim onog svog zakonskog supruga, vidi česticu neke vrste ljubavi, ona mu se slobodno može posvetiti, osjetiti njegovu ljubav, dati mu svoju, a da u isto vrijeme zadrži već postojeći brak .Ista stvar važi i za djevojku, ona ne mora čuvati svoju nevinost za svog prvog muža i čovjeka života, nevinost je vlastita imovina devojke i žene pa se može dati svakome za koga se osjeti potreba. Mlada djevojka posvećuje ljubav svom supružniku, ali to ne znači da mu mora dati i nevinost.
2. "Pravo na razvod braka" – Brak, po mišljenju dotične Klare, ne predstavlja nikakvu svetost, brak je proba za pronalaženje sreće, pa ako ta proba ne uspije, onda bez ikakvog pokušaja ili truda za bolji život treba se razvesti. I tako praktično razvod braka mora postati svakodnevnica i sasvim normalna stvar.
3. "Abortus je prava stvar" – Pobačaj predstavlja popravljanje načinjene greške tokom bračnog ili vanbračnog odnosa, bez obzira u kojem periodu je taj abortus učinjen, bez obzira na pravo djeteta na normalan razvoj i život u majčinoj utrobi, bez obzira na sve uvjete i okolnosti.
4. "Žene treba da slave 8. mart" – ženama svijeta pripada jedna rumena, žarka ruža.

To je dotična Klara Cetkin i njen doprinos čovječanstvu; ona nas poziva da odbacimo sve moralne vrijednosti i da se suprotstavimo islamskom načinu življenja, zatim da slijedimo svoje strasti i budemo pokorni šejtanu i tako zaslužimo vječnu propast na onom svijetu.

KAKO ISLAM GLEDA NA “DAN ŽENA” – 8 MART

Nakon vijekova ropstva i poniženja, zatim lažne emancipacije i ravnopravnosti; bolje reći novog vida sramoćenja; nemuslimani su ponudili ženi novo ponižavajuće obilježje – OSMI MART.

Ponudili su joj dan žena! Tim su priznali da svi njihovi raniji sistemi nisu davali ženi njeno mjesto u društvu, jer nije imala (mogla imati) taj svoj dan.

Koliko će proći vremena dok joj iz svoje "velikodušnosti" ne ponude jedan cijeli mjesec, pa čak i godinu?

Ne treba dugo čekati, jer to nikada neće ni biti; zato što žena svoja prava, čast, pažnju i dostojanstvo može dobiti samo u islamu.

Iza 8 marta i drugih sličnih obmana stoje ljudi; i to ljudi hrđavih osobina; a iza islama je veliki Allah, Čiji su propisi vrhunac mudrosti i pravde.

Osmi mart je simbol koji posebno ističe dvije poruke:

a) Podsjećanje na trenutak kada je žena postala ravnopravna sa muškarcima; i iskazivanje posebne pažnje ženama tom danu.

Pogledamo li kako se provodi prva poruka, primijetiti ćemo slijedeće stvari:

– Nisu uspjeli postići ravnopravnost u fizičkom smislu, odnosno u ravnopravnom obavljanju najtežih fizičkih poslova (u većini slučajeva za isti posao žena dobija manju naknadu od muškarca);

- Izveli su je (ženu) na ulicu da ne bi odgajala djecu i tako joj umanjili osjećaj majčinstva, ali joj to nisu nadomjestili osjećajem očinstva;

- Ohrabрили su je za reklamiranje: auta, motora, traktora i sl., ali je nisu zaštitili od dvosmislenih natpisa: "Prodaje se traktor, ali ne i žena."

Zašto su sve to uradili?

1. Da pokažu muslimanima kako je njihova žena ravnopravna, slobodna, sretna, a muslimanka nije.

Efekt koji tim žele postići, jeste, da se muslimani postide svoje vjere, i napuste je, te tako prestanu biti one koje se zalažu za provođenje Allahovih propisa na Zemlji, da bi na kraju ostalo samo nevjerstvo koje pruža ljudskoj strasti da radi što želi.

2. Da prisile ženu da zarađuje, jer im sebičnost ne dozvoljava da je izdržavaju.

Nevjernici smatraju da opskrbu daju samo oni, a ne Allah, subhanehu ve te'ala, pa zato traže od žena da, osim u kući, rade i na poslu, radi više primanja.

3. Da bi na svojim radnim mjestima, dolazeći u kontakt sa puno žena, lakše došli u situaciju da učine blud.

b) Druga poruka simbolike osmog marta jeste iskazivanje pažnje prema ženama.

Ako se taj "gest" pažljivosti malo prostudira otkrivaju se nove stvari:

– Ovo je vaš dan; što znači da u druge dane ne tražite ovakvu pažnju. Pažnja nije usmjerena samo prema vlastitoj supruzi, nego i prema tuđim, pa je čestitanje praznika prilika da se kroz zagrljaj, poklon, poljubac i sl. prenesu razne poruke zavođenja.

Nije čudno što žene nevjernice (nemuslimanke) ne shvataju ovu lakrdiju koju im vješaju o vrat.

One neće da znaju za mnogo važnije i preče stvari, pa tako neće da znaju za Allaha svemoćnog i Njegove propise koje štite svakog pojedinca i jedniku ummeta.

Na kraju, ljudima koji su dotakli dono u svakom pogledu se sav taj cirkus i dopada, no šta je sa ženom vjernicom?

Je li, ona svjesna da, čestitanjem i primanjem čestitke tog dana, iskazuje time svoju saglasnost da Allahove, subhanehu ve te'ala, propise oko praznika treba zamjeniti ljudskim?!

Da li je svjesna da takva saglasnost, onoga koji je iskazuje – čini grijешnikom kome prijeti Allahova kazna?

Ako budete prihvatile da slavite 8 mart, ostat ćete dužne Klari, i u tom slučaju nemojte zapostaviti ni ostala njena tri načela: slobodna ljubav, abortus i razvod braka - to vam preporučuje Klara Cetkin.

Islam vam preporučuje i savjetuje da budete što dalje od ove moderne izmišljotine, jer ćete se ovim simboličnim obilježavanjem 8 marta približiti i proslavi Nove godine, zatim proslavi Božića, pa proslavi "Svetog" Đorđa (Đurđevdana), i tako redom ćete zalaziti i tonuti sve dublje u tamu zablude.

Zar ćete se povoditi za riječima Klare Cetkin, zar ćete napustiti načela islama?

Islam je odredio veliko počasno mjesto ženi, islam tebi ne daje za pravo da 8 marta odneseš cvijeće svojoj majci, ženi ili sestri. Nikako! Islam traži da ih voliš, poštuješ, pomažeš svakodnevno. Ako smo u mogućnosti, lijepo je da svakog dana donosimo buket cvijeća svojim majkama, ženama i sestrama, a ne povodom jedne jadne žene Klare i njene sugestije, misleći da ćemo se time otkupiti i obaviti svoju moralnu dužnost. Ne, to je nisko za muslimane... to je veoma nisko.

Osmi mart je dan degradacije žene, a nikako dan njene afirmacije, to je dan u kojem se muškarci i društvo kroz crvenu ružu pokušavaju iskupiti za svoje propuste, u toku cijele godine, to je dan u kojem se organiziraju zabave, čiji osnovni sadržaj su razni harami i to je dan u

kojem se prodaje, kupuje ili džaba nudi žensko tijelo, na najprimitivniji način.

Zato poštovane sestre prihvatite se islama i odrekните oponašanja nevjernika, budite poslušne svojim muževima i tražite od njih da budu prema vama pravedni i pažljivi!

I dobro znajete: “8 mart je dan nezbrinutih i tužno ostavljenih žena!”

„SLOBODNA ŽENE“ U OČIMA ZAPADA

Zapad uporno pokušava blještavim parolama poput emancipacije žene, prava žene, jednakost spolova i sl. „sirote“ muslimanke osloboditi vjerskih „okova“, oličenih u pokrivačima, dugoj pristojnoj odjeći, ne miješanju sa muškarcima te uvjerenju da je blud grijeh i sramota.

Zapadna žena se davno oslobodila tih okova i izašla na tržnicu „mesa“ kako bi uvijek bila na dohvat „superiornijem“ spolu.

Zapad želi od muslimanke da postane kao njihove žene, da uživa u „potpunoj“ slobodi. Zato su čvrsto odlučili da nametnu svoju „kulturu“ čitavom svijetu pa tako i muslimankama.

U tu svrhu održane su brojne konferencije, osnovane brojne svjetske organizacije i izdvojena velika sredstva. Brojne su i jasne izjave u tom kontekstu.

Ovo su riječi April Balmerley, odgovorne za pitanja žene na svjetskom nivou pri Ministarstvu vanjskih poslova Sjedinjenih država.

Na kongresu u Istanbulu (19.9.2002) održala je govor pod naslovom „Žene u svjetskom društvu“, gdje je

između ostalog rekla: „Zaštita ljudskih prava je nerazdvojan dio svjetske zajednice, a prava žene su ljudska prava, prema tome, u stanju smo, proturajući prava žene, popraviti život žena, njihovih porodica i njihovih društvenih zajednica.

Ipak, garancija prava žene ne koristi samo pojedincima i porodicama, nego to jača demokratiju, potpomaže prosperitet, jača stabilnost i razvija međusobnu toleranciju.

To je okosnica izgradnje civilizirane zajednice, koja se pridržava zakona i predstavlja nezaobilazan uvjet stvarne - istinske demokratije.“ (*El-Mer'etul-muslimetu bejne mudatit-tagjir ve mevdžatit-tagrir*, Fuad Abdulkerim, str.13.)

Pitamo se da li je Zapadna žena našla sreću nakon što je navodno ostvarila svoja prava, nakon što se oslobodila vjerskih ograničenja i nakon što je stala „rame uz rame“ sa muškarcem u borbi za život.

Da li je stvarno našla sreću pa želi, iz svoje velike plemenitosti i dobrote, da i muslimanka isto tako bude sretna? Ili se možda radi o nečem drugom?

Rekao je Uzvišeni Allah: „Mnogi sljedbenici Knjige jedva bi dočekali da vas, pošto ste postali vjernici, vrate u nevjernike, iz lične zavisti svoje, iako im je Istina poznata...“ (Prijevod značenja El-Bakara, 109.)

Rekao je: „**Oni bi jedva čekali da i vi budete nevjernici kao što su i oni nevjernici, pa da budete jednaki.**“ (Prijevod značenja En-Nisa', 89.) Kakvo je stvarno stanje zapadne žene? Koliko joj prava zapadni sistem pruža? Koliko štiti njenu čast i ljudskost? Pitanja su na koja ćemo dobiti odgovor pogledamo li Zapad

izbliza, pogledamo li stanje žene u njenoj porodici i društvu.

PORODICA

Prvo i osnovno pravo djeteta je da bude rođeno, ipak, na Zapadu to pravo i nije baš lahko ostvariti.

Prije svega gotovo da ne postoji bračna zajednica iz koje bi se trebala rađati djeca.

Trudnoća i dijete se smatraju opterećenjem koje remeti slobodu, užitak i karijeru, pa je zbog toga, pored svih mogućih sredstava kontracepcije, dozvoljen i abortus.

To pravo se na Zapadu uveliko koristi, tako naprimjer samo u Americi godišnje milion žena abortira, a približno toliko i u Evropi. (*Amelul-mer'e, El-Bar, str. 32.*)

Kada dijete dođe na svijet njegovo elementarno pravo je da ga dočeka topla roditeljska briga i ljubav.

Međutim, prvi put u historiji medicine pojavljuju se masovni slučajevi udaranja male djece.

Djeca se udaraju na divlji način tako da često završi ubistvom ili tjelesnim i duševnim deformacijama.

Medicinski časopis (*Hexagon Vol.6 No. 5*) bilježi da gotovo ne postoji dječija bolnica u Evropi i Americi, a da u njoj nije veći broj slučajeva teško izudarane djece od strane svojih majki, a ponekad i očeva.

Pitali su dr. Aebley, direktora Pedijatrije pri Udruženju bristolskih bolnica u engleskom gradu Bristol, da li su ti očevi i majke divlje zvijeri?

Na kraju svog članka zaključio je da te majke prolaze kroz teška duševna stanja, koja ih navode da tako strašno izudaraju svoju malu djecu.

Doktor isto tako konstatuje da većina tih majki nisu po svojoj prirodi zločinci, nego: život žene bez muža, prisiljenost da radi van kuće, iscrpljenost na radnom mjestu, te nakon svega toga, dijete koje ne prestaje sa plaćom, jednostavno je izbacuje iz „ravnoteže“ i tako gubi osjećaj majčinstva i kontrolu svojih postupaka. (*Amelul-mer'e, El-Bar, str. 75.*)

Djeca su emanet povjeren roditeljima. Samo Sveznajući Allah zna šta se dešava iza svih zidova i ispod svih krovova.

Ljudski zakon je nemoćan da prati i kontroliše odnos svakog roditelja prema svom djetetu.

Kada roditelj nema vjere u Allaha, svjestan je da ga zakon ne može kontrolisati i uz to nema ni one minimalne ljudskosti koju bi svaki insan trebao imati i tada se dešava nešto strašnije od tuče djeteta.

Dešava se da ga njegov rođeni roditelj ili neko drugi iz bliže familije zlostavlja i bludno napastvuje.

Ta pojava je na Zapadu uzela velikog maha, međutim u širu javnost izlaze samo ekstremni slučajevi koji se više i nisu mogli skrivati, poput Austrijanke Elisabete Frizl koju je njen otac, Josef Frizl 24 godine držao u podrumu i bludno zlostavljao. Sličan je i Britanac iz Sheffield-a koji je tokom 25 godina silovao svoje dvije kćeri, koje su od njega trudne ostale ukupno 19 puta, a rodile su devetero djece, od kojih je danas živo sedmero i pate od genetskih poremećaja.

Časopis „Herald Tribune“ u svom davnom broju(29.6.1979.) piše o rezultatima studije koju je sprovedla skupina sudija i ljekara u Americi oko jedne

čudne pojave koja se počela naglo širiti Amerikom i Zapadom općenito.

Radi se o bludnim nasrtajima na osobe u bliskom krvnom srodstvu. Rekli su: „Ta pojava nije više rijetkost, naprotiv toliko je raširena da je to teško za povjerovati. U svakoj desetoj Američkoj porodici se dešava ova nastranost.

Čudno u svemu tome je da je velika većina, njih oko 85%, onih koji prakticiraju te nastranosti sa svojim kćerkama, sinovima, sestrama ili majkama iz uglednih porodica u društvu, uspješnih u poslovnom svijetu.

Nisu zahvaćeni bilo kojom nervnom bolešću, niti su to zločinci.

Radi se o poslovnim ljudima i umjetnicima uspješnim u životu."

U toj studiji se još navodi da tek jedan od dvadeset slučajeva dospije do sudstva ili bolničkih krugova, a najveći postotak tih slučajeva je napastvovanje oca na kćerku.

To se ne dešava samo sa odraslom kćerkom, nego su se desili i brojni slučajevi u kojim otac napastvuje maloljetnu kćerku.

Kao posljedice tih nastranih nasrtaja očeva nastaju razne bolesti spolnih organa te psihički poremećaji.

Zabilježeni su brojni slučajevi trudnoće kao rezultat očevog zlostavljanja kćerke, a u brojnim slučajevima se to zlostavljanje odigravalo dugi niz godina.

Istraživači ove problematike ostaju zbunjeni i ne vide rješenje za te slučajeve, jer procesuiranje tih slučajeva znači zatvaranje oca i rušenje porodice. Stoga predlažu da se ugroženo dijete odvoji od roditelja i smjesti u

posebne centre, te bi se djevojčica kada postane punoljetna zaposlila i tako odvojila od porodice. (*Amelul-mer'e, El-Bar, str. 90.*)

Američki časopis „Times“ u svom davnom broju izdanom 14.4.1980. objavljuje tekst pod naslovom: „Napad na svetu zabranu“ („*Attacking the Last Taboo*“), u kojem je spomenuto: Oni koji pišu o spolnim vezama vole povremeno iznenaditi svijet, međutim izgleda da im je to postalo teško jer je svijet na Zapadu već navikao da hladno posmatra čak i nastrane veze.

Ipak, takvi danas ozbiljno rade na rušenju posljednjeg kipa na polju spolnih odnosa, i pri tome ih pomažu određeni akademici, a to je zabrana braka između osoba u bliskom krvnom srodstvu poput majki, sestara i kćeri.

Istraživač John Mooney je kazao: „Spolna iskustva djeteta sa nekim od svojih bližnjih starijih i odraslih ne moraju neminovno predstavljati negativnost u životu djeteta.“ Wordel Boumrey je rekao: „Došlo je vrijeme da priznamo da ženidba bližnjih nije nastrana niti dokaz umnog poremećaja, naprotiv, u stvarnosti brak sa bližnjima, a naročito između djece i njihovih bližnjih, može biti koristan oboma!“ Jevrejski antropolog Coohen je izjavio: „Zabrana braka sa bližnjima nije ništa drugo do ostavština prvobitnog čovjeka koji je bio u potrebi da sklapa razne ugovore i trgovinske sporazume sa osobama van familije, pa je zbog toga zabranio da se žene bližnji.

Obzirom da to danas nema više nikakve važnosti, ta zabrana postaje nešto što je vrijeme obrisalo i zamelo.“ (*Amelul-mer'e, El-Bar, str. 92.*)

Moral na Zapadu je zadnjih decenija u strmoglavom padu pa sami pretpostavite kakvo je stanje danas ako su ovakve izjave iznijeli u javnost još prije trideset godina.

Danas u „naprednim“ demokratskim zemljama (zemlje četvrtog svijeta) raspravlja se o zakonskoj dozvoli incesta odnosno bračne veze (spolnog odnosa) između osoba u bliskom krvnom srodstvu, poput sestre, majke i kćerke, kako se počinitelji ne bi osjećali obespravljenim i prezrenim u društvu.

Rekao je Uzvišeni Allah: „**Kao stoka su oni, čak su još dalje s Pravog puta skrenuli.**“ (*Prijevod značenja El-Furkan, 44.*)

ŠKOLA

Kada djevojka izraste i kada joj škola postane drugi dom, za očekivati je da će barem u tim obrazovanim krugovima naći više razumijevanja. Ipak, želje su jedno, a stvarnost drugo.

Anketa sprovedena na Kalifornijskom univerzitetu „Berkli“ potvrdila je, da je jedna petina učenica bila izložena nekoj vrsti bludnih nasrtaja od strane profesora i mentora na višim studijima.

Studentice univerziteta „Yale“ i s njima jedan od profesora podigli su sudsku tužbu protiv uprave univerziteta, jer odbija slušati tužbe učenica koje se žale na konstantna bludna napastovanja, kojima su izložene od strane profesora i predavača.

Na univerzitetu „Delaware“ se dešavalo isto, te priznaju da je ovaj problem prisutan na svim univerzitetima SAD-a. (*Amelul-mer'e, El-Bar, str. 121.*)

RADNO MJESTO

Na radnom mjestu su bludna napastovanja još više prisutna, toliko su raširena da to gotovo nije za povjerovati.

Od najobičnijih radnih mjesta pa sve do najviših nivoa, poput Klintona i Monike Levinski.

Studija sprovedena na 2000 ustanova i firmi pokazuje da je privlačnost žene jedan od glavnih uvjeta zaposlenja, a u anketi koju je sproveo New York univerzitet „Cornell“ na ženama radnicama zaposlenim u različitim institucijama, državnim i privatnim, na pitanje o bludnom napastovanju za vrijeme rada njih 70 % je odgovorilo da su bile izložene takvim nasrtajima, a 56% od njih je opisalo te nasrtaje da su bili tjelesni i opasni. (*Amelul-mer'e, El-Bar, str. 115.*)

Časopis „Red Book Magazine“ je objavio anketu sprovedenu na 9000 radnica: 92% je odgovorilo da bludni nasrtaji muškaraca na poslu predstavljaju težak problem, a 90% njih je odgovorilo da su lično bile žrtve tim nasrtajima i lično ga doživjele. (*Amelul-mer'e, El-Bar, str. 115.*)

Pored svega toga, žena se ne smije ni požaliti, jer to jednostavno znači ostati bez posla, a bez krajnje jasnih dokaza nije u stanju podići tužbu, jer će biti optužena za kaljanje časti nekog od uglednih muškaraca.

SVE NORMALNO I PO ZAKONU

Prioritetna uloga zakona je da spriječi nepravdu, zlo, nasilje i slične negativnosti, od kojih je, bez imalo sumnje, sknavljenje ljudske časti.

Prvi preduvjet da se to ostvari je da „kreatori“ zakona ispravno definišu sve te termine koje zakon treba spriječiti.

Pojmovi: čednost, stid, vjernost i sl. na Zapadu se mogu naći samo u starim rječnicima.

Te vrline nemaju više nikakve vrijednosti, naročito ako se kose sa materijalnom zaradom.

Mjerilo zapadnog morala može se sažeti riječima: „Sve što daje profit prihvatljivo je.“

Obzirom da je čovjek živo biće i da ima svoje fiziološke potrebe napravljeni su javni toileti, koji se negdje naplaćuju, a negdje su besplatni.

Pored tih fizioloških potreba čovjek ima i drugih potreba, pa je zbog toga Zapad dozvolio i drugu vrstu javnih „toileta“ u koje svako ko ima potrebu može navratiti, s tim što se usluge ove vrste „toileta“ obavezno naplaćuju.

Istina, prostitucija je bila poznata i prije Zapadne „civilizacije“, ali ipak nije bilo poznato da se prostitutka tretira poput bilo kojeg drugog zanatlije.

Bitno je samo da izvrši svoju obavezu prema državi kako bi se budžetska kasa punila, a posao je sasvim normalan i prirodan.

Priča jednog arapskog mladića nam jasno govori o dubini provalije u koju se srozao zapadni moral i koliku čast emancipirana zapadna žena uživa.

Radi se o mladiću koji je napustio svoju muslimansku sredinu i otišao na Zapad (Engleska) kako bi se tamo obrazovao.

Mladić nije bio privržen vjeri, nego je „uživao“ u svojoj mladosti i svom životu bez ikakvih ograničenja. Za vrijeme

jednog kraćeg raspusta otputovao je u skandinavske zemlje, tačnije u Dansku.

U jednom tamošnjem pozorištu ga je iznenadilo ono šta je vidio od jedne „umjetnice“.

Umjetnica je skidala dio po dio svoje odjeće, dok nije ostala potpuno naga na sred pozornice.

Nije to čudno tom mladiću, gledao je on to i ranije u Londonu, međutim ono što ga je iznenadilo i što je probudilo odvratnost u njemu i kasnije korjenito promijenilo njegov život je, da je ta umjetnica nakon što je ostala bez odjeće, na pozornicu uvela velikog psa s kojim je vodila ljubavni akt.

Nakon toga je izazivala publiku da, ako mogu, s njom učine isto to što je učinio pas.

Mladića je sve to potreslo, osjetio je mučninu i želju za povraćanjem. Predstava je i dalje trajala.

Jedan, pristojno integritan, Afrikanac penje se na pozorišne daske gdje pokušava oponašati psa i dostići njegov nivo...

U glavi mladića se sve okrenulo, njegova vjera u Zapad i zapadnu „civilizaciju“ srušila se do temelja. Zapad je tada u njegovim očima kapitulirao.

Jasno je shvatio da blještave parole: napredak, kultura, sloboda, jednakost i sl. nisu ništa drugo do obična fatamorgana ispod koje je smrad i nečist.

Nakon tog stresa vraća se u svoj rodni kraj da bi nakon dugog momkovanja potražio djevojku za ženidbu.

Jedini uvjet mu je bio da bude pobožna i pokrivena... (*Amelul-mer'e, El-Bar, str. 89.*)

Nije prikladno spominjati ovakve ogavnosti, ali se želi staviti na znanje onima koje je Zapad zadivio svojim blještavilom da je ova trule sastavni dio Zapada.

Možda bi se moglo reći da se radi o pojedinačnim ispadima kada se to ne bi dešavalo javno, uz znanje i blagosov zakona, medija i društva, koje to toleriše ili ne negira u potrebnoj mjeri.

Sve je to lična sloboda i neprikosnoveno pravo pojedinca.

KO JE KRIV?

Svi oni koji zlostavljaju žene u krugu porodice ili općenito u društvu krivi su i trebaju biti kažnjeni, međutim, potrebno je pozvati na odgovornost i sukrivca.

Sukrivac je sistem – zakon i način življenja koji je sve to ne samo dozvolio nego uljepšao i na to podstakao.

Šta više, on je glavni krivac i prvo odgovoran za raširenost ovih negativnosti u tolikoj mjeri.

Allah je stvorio muškarce i žene i učinio da jedno drugo upotpunjuju.

Žena je u potrebi za muškarcem, ali je i muškarac u potrebi za ženom (barem oni koji su ostali normalni po tom pitanju).

Zapadni muškarac eksploatiše i izigrava ženu te od nje uzima ono što želi, a ženi ne daje ono što joj pripada i što joj je potrebno: ljubav, milost, respekt, zaštita, skrbništvo i sl.

Vjerovatno bi i Istočni čovjek tako postupio, jer i on ima prohtjeve koji mu došaptavaju da im se jeftino udovolji bez ikakve odgovornosti ili realne protuvrijednosti, međutim vjera islam ga je drukčije odgojila i naučila.

Nakon što je nekontrolisana raskalašenost počela davati svoje gorke plodove, poput izumiranja nacije, širenja nasilja i kriminala, pojava novih bolesti, nedostatka domaće radne snage i sl., zapadni trezvenjaci počinju govoriti o problemu dekadencije porodice i opadanja morala uočavajući ozbiljnost problema s kojim se suočavaju. Rješenje je, ipak, nadohvat ruke.

Vjera islam, prije konkretne i učinkovite sudske kazne predviđene za one koji napastvuju žene, a naročito mahreme, uspostavlja brojne preventivne mjere koje sprečavaju ovakve pojave. **„Doista ovaj Kur'an upućuje onom što je najljepše“** (*Prijevod značenja El-Isra', 9.*)

Vjera islam odgaja svoje sljedbenike na vjeri u Boga, uči ih da Bog vidi svakog pojedinca na svakom mjestu, zna svaki detalj i od Njega se ništa ne može skriti: **„On zna poglede koji kriomice u ono što je zabranjeno gledaju, a i ono što grudi kriju.“** (*Prijevod značenja El-Mu'min, 19.*)

Odgaja ih na vjeri u proživljenje nakon smrti i polaganje računa.

Osoba koja je tako odgojena, iako zna da ga štap zakona unutar njegove kuće ili na nekom drugom skrivenom mjestu ne može kontrolisati, zna da ga Allah vidi, da će ga proživjeti i da će ga onda za njegova djela pitati, jer Onaj ko je u stanju prvi put stvoriti u stanju je to ponovo učiniti. Istovremeno, Zapad odgaja čovjeka na nevjerstvu, poricanju Stvoritelja i proživljenja nakon smrti.

To znači: „Izbjegneš li zakonsku kaznu druge kazne nema, a život je samo jedan, zato ga utroši zadovoljavajući svoje prohtjeve.“ Nema razumnog

čovjeka na Zemlji koji bi rekao da jedna obična drvena olovka - pravilno oblikovano drvce sa grafitom u sredini – može nastati sama po sebi, pod utjecajem neživih i nerazumnih sila, bez da iza njenog nastanka stoji razumno biće koje je to htjelo, planiralo, znalo i bilo u stanju napraviti.

Istovremeno „veleumni pametnjakovići“ vjeruju u dogmu da savršeno uređen kosmos, Zemlja, čovjek i sva druga stvorenja sa svojom mikropreciznošću, nastaju sama po sebi, tek tako i slučajno, gutajući mamac sionskih mudraca i njihovih produženih ruku koji su uspjeli naturiti Darwinovu nadri-teoriju evolucije tako da se i dan-danas uči u školama, iako su napisane hiljade knjiga o njenoj podvali, ništavnosti i totalnoj koliziji sa zdravim razumom i naučnim činjenicama.

Jedino što je potkrepljuje je podesnost široko prihvaćenom ateizmu.

Zatim, islam odgaja svoje sljedbenice na čednosti i kreposti. Uči ih da budu vjerne supruge i čestite majke.

Islam radi na suzbijanju svega što poziva bludu i zato zahtijeva prikladno oblačenje, zabranjuje ženama otkrivanje svojih ukrasa stranim muškarcima, zabranjuje rukovanje sa muškarcima, osamljivanje, miješanje i sl.

Na Zapadu je sve to upravo suprotno, sva moguća sredstva: politika, školstvo, televizije, novine, filmovi, reklame, časopisi, pozorišta, romani, muzika, pjesma, ples, umjetnost pa i nauka i sport, sve je to maksimalno mobilizirano da ispaljuju svoje otrovne strelice kako bi pozivale nemoralu uljepšavajući ga i tretirajući ga nečim sasvim prirodnim.

Žene se podstiču da se izazovno odijevaju i da budu na svim poljima pomiješane sa muškarcima.

Blud je toliko dočaran da se djevičanstvo smatra znakom konzervativnosti ako ne i duševnog i mentalnog poremećaja.

Nastoji se svim sredstvima iskorijeniti posljednji ostatak religije i zdrave prirode prepoznatljiv u stidu i osjećaju grijeha.

Taj osjećaj Zapad nastoji izbrisati iz svijesti djevojke. Već u osnovnoj školi djeca se poučavaju kako koristiti kontracepcijska sredstva.

Ranije su se takve teme učile u srednjim školama, ali su primijetili da mnoge maloljetnice prije srednje škole postaju žrtve neželjene trudnoće, te su, kako bi suzbili tu negativnu pojavu, uveli časove kontracepcije u osnovne škole.

Ponekad stvar ide tako daleko da učiteljica praktično pokazuje đacima - pubertetlijama najintimnije dijelove tijela da bi se gradivo što bolje utvrdilo.

Slučaj se desio u Engleskoj kada je jedna dvadeset i pet godina stara nastavnica poučavajući đake „nauci“ o spolnom odnosu skidala dio po dio svoje odjeće u učionici pred đacima.

Na to je školska uprava reagovala prijavivši nastavnicu Ministarstvu obrazovanja, nakon čega su se Uprava škole i Ministarstvo složili da spriječe tu mladu nastavnicu u njenim uzbudljivim časovima koje je nudila đacima pubertetlijama.

Međutim, narednog dana je časopis „Daily mirror“ objavio na naslovnoj stranici sliku lijepe i nage nastavnice i podigao veliku hajku protiv konzervativne Uprave škole

i Ministarstva koji sprečavaju tu nadarenu nastavnicu da nastavi s prezentacijom svojih korisnih časova, kako bi pubertetlije što bolje savladale gradivo.

Časopis je pozvao na demonstracije za podršku te mlade nastavnice i njene slobode izražavanja, pozivajući je da nastavi svoj hvale vrijedan trud u zdravom odgoju daleko od bilo kakvih ograničenja.

I stvarno, narednih dana održane su velike demonstracije u znak podrške nadarenoj nastavnici i njenom duhovnom prosvjetljenju.

Zahtijevalo se da se odmah omogući povratak talentirane nastavnice na radno mjesto u školi koja je pretrpjela velike gubitke njenim odstranjivanjem.

Cijenjena Uprava škole i Ministarstvo, pokoravajući se javnom mišljenju, bili su prisiljeni vratiti mladu nastavnicu na radno mjesto kako bi nastavila svoju atraktivnu slubu. (*Amelul-mer'eh*, str. 82.)

Kakvi će đaci biti kod ovakvih nastavnica? Pokušajte sami zamisliti!

Uređenje života prema islamskim normama i principima štiti ženu od zlostavljanja i nepravde, garantuje joj njena prava i čuva njenu čast. „**O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerima svojim, i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastovane biti. A Allah prašta i samilostan je.**“ (*Prijevod značenja El-Ahzab*, 59.)

Propisi vjere islama su još jedan dokaz veličine Allahove vjere i njene efikasnosti u ostvarenju pravde i ravnoteže kao i njene sposobnosti pružanja zaštite ugroženima.

Ipak, kad god muslimani ostave rad po svojoj vjeri, snaći će ih isto ono što je snašlo i druge. Musliman ne smije biti poput spužve koja upija sve tekućine.

Musliman mora imati vjerski filter koji će odstraniti sve što nije u skladu sa islamom, a propustiti samo ono što je dozvoljeno i korisno.

Primjenimo li to na Zapad odbacit ćemo njihov nemoral, a okoristit ćemo se pozitivnim iskustvima na polju proizvodnje, organizacije i sl.

POČASTI ŽENE U ISLAMU

Islam je počastio ženu veličanstvenim počastima i dao joj sva šerijatska prava i izjednačio je sa muškarcem u ibadetima, obavezama, nagradi i kazni.

Osnova u dokazima šerijatskih obaveza je izjednačavanje između oba spola, osim u nekim slučajevima za koje je došao dokaz čineći to striktnim obavezama muškarca kao što je namjesništvo, predvođenje u namazu, džihad i slično tome od ibadeta koji priliče muškarcu i njegovoj prirodi.

Islam gleda na ženu, prilikom njenog kontakta sa drugima, sa strane njene biti, čiji je osnov da je ona sva avret (stidna) i razlogom eventualne smutnje.

Rekao je Poslanik, neka je na njega Allahov mir i spas, u nekoliko različitih predaja: *“Žena je avret, kada izađe uljepša je šejtan u očima muškaraca”* (Tirmizija, hadis sahih, Džamiu Sahih, 6690, Albani), ili: *“Nisam ostavio poslije sebe fitnu opasniju za ljude od žena”* (Mutefekun alejhi, Buhari, 5096; Muslim 2740), ili: *“Bojte se žena zaista je prva fitna Beni Israila bila u ženama”* (Muslim, 2742).

Rekao je Allah, subhanehu ve te ‘ala, kao što stoji u prijevodu značenja: **“Ljudima se čini da je lijepo samo ono za čim žude: žene, sinovi, gomile zlata i srebra, divni konji, stoka i usjevi”** (*Alu-Imran, 14*)

Na osnovu predhodno spomenutog Šerijat je postavio pravila, principe i edebe ženi u njenom ponašanju sa drugima, kako bi se izbjegla smutnja i ostvarile vrijednosti, te kako bi se sačuvala od ružnih stvari i poroka.

U nekoliko narednih redova spomenut ćemo neke šerijatske propise vezane za žene koji u sebi sadrže njenu počast i zaštitu njene časti.

Iako će neprijatelji ove vjere ovo razumijeti i protumačiti strogim naredbama, zabranama i lišenja žene njenih “prava”, njihova istinska suština spozna se prilikom temeljnog proučavanja i praktičnog primjenjivanja.

BORAVAK U KUĆI

Uzvišeni je rekao: **“U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u davno pagansko doba, ne pokazujte, i molitvu obavljajte i zekat dajte, i Allaha i Poslanika Njegova slušajte! Allah želi da od vas, o porodico Poslanikova, grijeha odstrani, i da vas potpuno očisti.”** (*Prijevod značenja Al-Ahzab, 33*)

Rekao je Imam El-Kurtubi: “Značenje ovog ajeta je naredba za neophodnim boravakom u kući. Iako se u ovom ajetu Uzvišeni obraća ženama Poslanika, neka je na njega Allahov mir i spas, ajet obuhvata i druge žene sa svojim značenjem.

Ajet nije izričit da se odnosi na sve žene, međutim, Šerijat je prepun dokaza koji naređuju ženi da boravi u

kući i da je ne napušta osim u nuždi.” (*Tefsir El-Kurtubi, kod ajeta u suri Al-Ahzab, 33*)

NAREDBA POKRIVANJA - HIDŽAB

Allah, subhanehu ve te’ala, je rekao: **“O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerima svojim, i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastvovane biti. A Allah prašta i samilostan je.”** (*Prijevod značenja Al-Ahzab, 59*)

Imam Ibn-Kesir, Allah mu se smilovao, je rekao: “Uzvišeni naređuje svome Poslaniku da naredi ženama vjernika, te posebno svojim ženama i kćerkama, zbog njihovog ugleda - da spuste niza se njihove haljine, kako bi se raspoznale od džahilijetskih žena i od obilježja ropkinja, a džilbab je ogrtač preko marame.” (*Tefsir Ibn Kesir kod spomenutog ajeta*)

Prokomentirao je Ibn-Atije, Allah mu se smilovao, ovaj ajet: „U to vrijeme je bio običaj arapkinja, kako ropkinja tako i mnogih drugih žena, po pitanju značenja hidžaba, da otkrivaju lica, što je vodilo tome da su ih muškarci gledali i razmišljali o njima. Allah, subhanehu ve te ‘ala, je naredio Svome, Poslaniku, sallallahu ‘alejhi ve sellem, da naredi ženama da spuste svoje džilbabe, kako bi se prekrile, te se tako raspoznale od drugih” (*El Muharer El-Vedžiz kod tefsira spomenutog ajeta*).

ZABRANA POKAZIVANJA LJEPOTE I UKRASA

Allah, subhanehu ve te ‘ala, je rekao: **“U kućama svojim boravite i ljepotu svoju kao u davno pagansko doba ne pokazujte!”** (*Prijevod značenja Al-Ahzab, 33*)

Šejh Ibn-Baz, Allah mu se smilovao, je rekao: „Zabranjuje se njima otkrivanje kao u paganskog doba, a to je pokazivanje ukrasa i ljepote kao što je kosa, lice, vrat, grudi, potkoljenica ili slično tome što je od ukrasa. Jer je u tome veliki nemoral i iskušenje što podstiče srca muškaraca da upražnjavaju razloge prostitucije. Ukoliko Uzvišeni Allah, upozorava majke svih vjernika od ovih stvari sa njihovom čistoćom i imanom, pa druge žene su preče da se upozoravaju i bojati se je za njih više od razloga smutnje.” (*Hukmu Sufuri ve El-Hidžab, Medželletu el-buhus el-islamije, br. 14*)

NAREDBA OBARANJA POGLEDA I ČUVANJA STIDNIH MJESTA

Uzvišeni je rekao: **“A reci vjericama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim ...”** (*Prijevod značenja An-Nur, 31*)

Ibn-Kesir je rekao: “Ovo je naredba od Uzvišenog Allaha ženama vjericama, zbog Njegove ljubomore prema ženama vjernika, kako bi se razlikovale od žena paganskog doba i radnji mnogoboškinja.” (*Tefsir Ibn-Kesir kod spomenutog ajeta*) ,

Šejh Ibn-Baz, Allah mu se smilovao, je rekao: „Naređeno je vjericama da obaraju njihove poglede i čuvaju stidna mjesta, isto kako je to naređeno muškarcima, kako bi se sačuvale od razloga fitne i iskušenja i da bi se podstakle na čednost i ispravnost. (*Hukmu Es-Sufuri ve El-Hidžab, Medželletu el-buhus el-islamije*)

ZABRANA POKAZIVANJA UKRASA OSIM NJENIM BLIŽNJIM

Uzvišeni Allah je rekao: **“... I neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje.”** (*Prijevod značenja An -Nur, 31*)

Ibn-Kesir je rekao: “Znači da ne otkrivaju nešto od ukrasa strancima osim ono što se ne može sakriti. Ibn-Mes’ud, Allah sa njim bio zadovoljan, je rekao: ‘Kao što je ogrtač i odjeća, ono što su oblačile arapske žene od pregrtača, s kojim su prekrivale njenu odjeću. Dok ono što bi se otkrilo od donjih krajeva odjeće ne bi bio grijeh, jer se to ne može sakriti’” (*Tefsir Ibn-Kesir kod spomenutog ajeta*)

ZABRANA SKRETANJA PAŽNJE NA SEBE SA SVOJIM GOVOROM

Allah, subhanehu ve te`ala, je rekao: **“O žene Vjerovjesnikove, vi niste kao druge žene! Ako se Allaha bojite, na sebe pažnju govorom ne skrećite, pa da u napast dođe onaj čije je srce bolesno, i neusiljeno govorite”** (*Prijevod značenja Al-Ahzab, 32*)

Ibn-Kesir, Allah sa njim bio zadovoljan, je rekao: „Znači kad bude morala da priča sa strancima, da se ne osjeti u njenom glasu nježnost, da žena ne priča sa strancima onako kako priča sa svojim suprugom.” (*Tefsir Ibn-Kesir kod spomenutog ajeta*)

Imam Ševkani, Allah mu se smilovao, je rekao: „Svoj govor ne čini nježnim kada se obraća ljudima, kako to rade one koje su pod sumnjom od žena, jer je to uzrok

velike smutnje koja je spomenuta u riječima: ‘... **pa da u napast dođe onaj čije je srce bolesno ...**’ (Al-Ahzab, 32), tj. pokvarenost, sumnja i licemjerstvo.” (Fethu El-Kadir kod spomenutog ajeta)

ZABRANA OSAMLJIVANJA SA STRANCIMA I PUTOVANJE SAMOJ BEZ MAHREMA

Prenosi se od Ibn-Abbasa, Allah sa njim bio zadovoljan, da je čuo Vjerovjesnika, neka je na njega Allahov mir i spas, da je rekao: “Neka se ne osamljuje čovjek sa ženom, osim da je sa njom njen mahrem (bliži srodnik) i ne putuje žena osim sa njenim mahremom.”, pa je ustao čovjek i rekao: „O Allahov poslaniče, moja žena se zaputila na hadždž, a ja sam se upisao u tu i tu bitku, na to je odgovorio: “Idi i obavi hadždž sa svojom ženom” (Buhari, 1862; Muslim, 1341)

Ibn-Hadžer, Allah mu se smilovao, je rekao: “U ovom hadisu je zabrana osamljivanja sa strankinjom i to je Idžma`a -saglasnost učenjaka!” (Fethul-Bari) K’adi l’ijad, Allah mu se smilovao, je rekao: „Žena je kušnja i zabranjeno je osamljivanje sa njom, jer su ljudske duše sklone želji prema ženama. Šejtan je zavladao sa muškarcima putem žena i one su avret koji zahtjeva da se pazi i čuva, zbog toga je potreban ljubomorani bliži srodnik, koji ih štiti i one su bezbijedne na putu u njegovom prisustvu od onoga, od čega se pobojavaju.” (Ikmal El-mua`lim, 4/448)

UPOZORENJE NA ULAZAK KOD ŽENA BEZ PRISUSTVA MAHREMA

Prenosi Ukbe sin Amirov, radijallahu ‘anhu, da je Allahov poslanik, sallallahu ‘alejhi ve selem, rekao: “Čuvajte se od ulaska kod žena.”, pa je rekao čovjek od Ensarija: „O Allahov Poslaniče a šta je sa hammom (mužev srodnik, brat)?”, rekao je: “Djever je kao smrt!” (Buhari, 5232; Muslim, 2083)

Komentariše El-Kurtubi, Allah mu se smilovao: „Poslanikove, sallallahu ‘alejhi ve selem, riječi: “Djever je kao smrt!”, znače da njegov ulazak kod bratove žene sliči smrti u ružnoći i pokvarenosti, što je haram.

Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, je ukazao na tu zabranu i poistovjetio ga sa smrću, jer ga ljudi toleriraju sa strane supruga i supruge, zbog međusobne prisnosti, kao da on nije stranac u odnosu na ženu, što je slično arapskoj uzrečici: “Lav je smrt!”, i “Rat je smrt”, što znači da lavov susret vodi u smrt, isto tako je ulazak djevera kod žene vodi ka smrti vjere ili u njenu smrt zbog rastave koja će doći zbog muževe ljubomore, ili do njenog kamenovanja na smrt, ukoliko bi počinila sa njim zinaluk.” (El-Mufhim, 5/501)

UDALJAVANJE OD MIJEŠANJA SA MUŠKARCIMA ČAK I U IBADETIMA

Prenosi Ebu-Hurejre, radijallahu ‘anhu, da je Allahov poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, rekao: “Najbolji saffovi muškaraca su prvi, a najgori zadnji, a najbolji saffovi žena su zadnji, a najgori prvi.” (Sahihu Muslim, šerhu Nevevi, 132)

El-Kurtubi je rekao: „Prokomentirao je Imam Nevevi, Allah mu se smilovao: ‘I zaista je data prednost zadnjim

safovima žena, koje su prisutne sa ljudima, zbog njihovog udaljavanja od miješanja sa ljudima i njihovog gledanja, te zbog toga što se srce uzbudi prilikom njihovih pokreta ili slušanja govora, a pokudio je prve safove žena zbog toga što su oni suprotni od toga!” (Šerhu sahihu Muslim, 4/133)

Šejh Ibn-Baz, Allah mu se smilovao, je rekao: „U vrijeme Poslanika, sallallahu ‘alejhi ve sellem, nisu se žene miješale sa muškarcima, ni u mesdžidima ni na pijacama miješanjem na kojeg danas upozoravaju današnji reformatori. Kur’an i Sunnet usmjeravaju učenjake ummeta da upozoravaju na to miješanje, bojeći se njegove smutnje. I žene koje su klanjale u Poslanikovom, sallallahu ‘alejhi ve sellem, mesdžidu, klanjale su u safovima udaljenim od saffova muškaraca, a Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, je običavao reći: *“Najbolji saffovi ljudi su prvi, a najlošiji zadnji i najbolji saffovi žena su zadnji, a najlošiji prvi”*, zbog opreznosti da se ne iskušaju zadnji saffovi ljudi sa prvim safovima žena. U svoje vrijeme Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, je naređivao ljudima da sačekaju u izlasku kako bi prošle žene i izašle, te kako se ne bih pomiješale sa ljudima na kapijama mesdžida i pored toga što su svi oni, muškarci i žene, bili na imanu i bogobojaznosti, pa kakvo je stanje onih poslije njih? Ženama je bilo zabranjivano da istraživaju puteve, naprotiv naređeno im je da se drže krajeva puta, kako ne bi došlo do kontakta sa ljudima i radi fitne prilikom međusobnog doticaja u trenutcima kretanja.” (Hukmu ihtilat fi ta’limi, Medželletu el-buhus el-islamije)

ZABRANA IZLASKA NAMIRISANE ŽENE

Prenosi Ebu- Musa El-Eša'ri, radijallahu 'anhu, da je Allahov poslanik, neka je na njega Allahov mir i spas, rekao: *“Koja god se žena namiriše i prođe pored ljudi, pa oni osjete njen miris, ona je bludnica!”* (Ebu-Davud, 4167; Tirmizi, 2937; hadis sahih, Džami Sahihu, 323, Albani)

Mubarekfuri, Allah sa njim bio zadovoljan, je rekao: „Zbog toga što je ona pokrenula strast kod muškaraca i učinila ih da je gledaju, a onaj koji pogleda u nju učinio je blud sa njegovim očima, ona je razlog bluda očiju pa je zbog toga griješna.” (Tuhfetu El-Ahvezi, 8/58)

LJUBOMORA PREMA ŽENAMA

Šejh Muhamed Ahmed El-Mukadem kaže: „Zaista je od tragova počasti Islama prema ženi to što je On zasijao ljubomoru u dušama muslimana i cilj sa ljubomorom je naklonjenost koja prisiljava muškarca da čuva ženu od svakog harama, izobličenosti i sramote.

Islam smatra odbranu časti i ljubomoru prema porodici džihadom, zbog čega se žrtvuje krv i na čijem se putu žrtvuje život, pa onaj koji tako radi nagrađuje se stepenima šehida u Džennetu.

Prenosi Seid sin Zejdov, radijallahu 'anhu, da je Allahov poslanik, neka je na njega Allahov mir i spas, rekao: *“Ko pogine braneći svoj imetak, on je šehid, i ko pogine braneći svoj život, on je šehid, i ko pogine braneći svoju vjeru, on je šehid, i ko pogine braneći svoju porodicu, on je šehid!”* (Tirmizi, Ebu-Davud, hadis-sahih, Džami Sahih, 6445, Albani)

Šta više, islam smatra ljubomoru sržom vjerskog odgoja, onaj koji nema ljubomoru, nema ni imana (vjere).

Zbog toga je Allahov poslanik, neka je na njega Allahov mir i spas, bio najljubomornije stvorenje u ummetu.

S'ad ibn Ubade, radijallahu 'anhu, je rekao: „Kada bih vidio čovjeka sa svojom ženom, udario bih ga sa oštricom od sablje!”, što je doprlo do Allahovog poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, gdje je rekao: “Čudite se S'adovoj ljubomori?! Tako mi Allaha, ja sam ljubomorniji od njega, a Allah je ljubomorniji od mene i zbog Allahove ljubomore zabranjena je javna i tajna bestidnost!” (Buhari, 6846; Muslim, 1499)

S druge strane nalazimo žestoku prijetnju prema onome tko nema ljubomoru.

Abdullah sin Omerov, Allah sa njima obojicom bio zadovoljan, prenosi da je Allahov poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: “Trojicu neće Allah, azze ve dželle, ni pogledati na Sudnjem Danu, neposlušnog prema njegovim roditeljima, ženu koja oponaša muškarce i deijusa (onoga koji nije ljubomoran)! (Ahmed 2/134, Nesa'i, 2561; Džami`u sahih, Albani, 3071) (Avdetu El-Hidžab, 3/114-115):

DŽIHAD

Islam je izostavio ženu od džihada i nije je obavezao njim, jer je to ibadet koji je striktno vezan za mušku prirodu, s tim da se dozvoljava ženi izlazak u džihad u slučaju nužde, kao što je liječenje ranjenih i slično tome, pazeći u tome na šerijatske norme.

Prenosi se od Aiše, Allah sa njom bio zadovoljan, da je upitala: „O Allahov Poslaniče da li je na ženama džihad?”,

pa je odgovorio: “Da, na njima je džihad u kojem nema borbe, hadždž i umra!” (Ibn-Madže, 2892., Šejh Albani kaže da je lanac prenosioca vjerodostojan i da je osnova hadisa kod Buharije: 1861 i 2784.)

Ovo su pojedine počasti za ženu muslimanku jer ih ima puno više i kada bismo istinski tražili našao bi se daleko veći broj od ovoga što smo spomenuli, kao što je: zabrana rukovanja sa ženom strankinjom, obredi - čija je specifičnost da se izgovaraju povišenim glasom kao što je ezan i ikamet.

Konzesus učenjaka je da to nije ispravno od žene, isto tako nije joj dozvoljeno da bude imam muškarcima, zatim nije joj dozvoljeno da udaje sama sebe ili da bude staratelj drugoj ženi prilikom udaje i to je mišljenje većine učenjaka, nije joj dozvoljeno slijeđenje dženaze i posjeta mezarja itd.

ISLAM JE DOVOLJAN DA USREĆI MUSLIMANKU

Od pitanja kojima je islam predao veliku pažnju je svakako pitanje žene u islamu i onoga što joj pripada u njemu i onoga čemu se dužna pokoriti.

Niti jedna vjera mimo islama nije, niti će je moći počastiti i prema njoj pravedna biti, kao što je to islam.

Dokaz njene počasti su Allahove riječi, čiji su povod objave riječi Ummu-Seleme, majke pravovjernih, Allahovom poslaniku, sallallahu ‘alejhi ve sellem: O Allahov poslaniče, šta je to nama pa se ne spominjemo u Ku`ranu kako se ljudi spominju? Nakon toga je Uzvišeni Allah objavio ajet: “**Muslimanima i muslimankama, i**

vjernicima i vjericama, i poslušnim muškarcima i poslušnim ženama, i iskrenim muškarcima i iskrenim ženama, i strpljivim muškarcima i strpljivim ženama, i poniznim muškarcima i poniznim ženama, i muškarcima koji dijele zekat i ženama koje dijele zekat i muškarcima koji poste i ženama koje poste, i muškarcima koji o svojim stidnim mjestima vode brigu i ženama koje o svojim stidnim mjestima vode brigu, i muškarcima koji često spominju Allaha i ženama koje često spominju Allaha - Allah je, doista, za sve njih oprost i veliku nagradu pripremio". (Prijevod značenja El-Ahzab, 35, Tefsir Ibnu-Kesir)

A garancija njenih prava je: „**Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život i doista ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zaslužili.**" (Prijevod značenja En-Nahl, 97) i: „**Oni koji obijede čestite, bezazlene vjernice, neka budu prokleti i na ovome i na onome svijetu; njih čeka patnja nesnosna.**" (Prijevod značenja Nur, 23)

ISLAM JE DAO I UPOTPUNIO SVE ŠTO TREBA MUSLIMANKI

Zaista je islam dao i upotpunio sve što treba žena i to u vidu izričitog kur'anskog ili sunnetskog teksta, ili opšteg pravila pod koje ulazi sve što je novo od savremenih događaja.

Tako ženi poslije ovoga, nije potreban niko ko će je podučiti kako da živi u doba opšte globalizacije.

Uzvišeni Allah, a On je Najznaniiji, je rekao: "**Danas sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat svoju prema**

vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera.” (*Prijevod značenja Al-Maida, 3*)

Ibnu-Abbas, Allah sa njim bio zadovoljan, je rekao: “Allah je obavjestio svoga Poslanika, neka je na njega Allahov mir i spas, i vjernike da im je upotpunio iman i da nemaju potrebe za uvećanjem nikada, i da ga je Allah upotpunio tako da im nikada neće ništa nedostajati i da je zadovoljan sa njim i da se neće na njega nikada rasrditi.” (*Tefsir Ibnu-Kesir*)

A Poslanik, neka je na njega Allahov mir i spas, je rekao: “Ostavljam vas na jasnom putu, njegova noć je kao njegov dan i neće od njega odstupiti poslije mene osim onaj koji je propao.” (*Ibnu-Madže, Ahmed, Hakim hadis sahih Sahihu Džamia, 4369, Albani*)

Obavijestio nas je plemeniti ashab Ebu-Zerr, Allah sa njim bio zadovoljan: “Umro je Allahov poslanik, a nije ostala ptica u zraku koja maše svojim krilima u nebeskim prostranstvima, a da nas o njoj nije obavijestio.” (*Tabarani, hadis sahih, Silisetu Sahiha, 1803, Albani*)

Šta više, podučio ih je sve. Zbog toga svi muslimani i muslimanke trebaju da žive u ovome ubijeđenju i da im to bude čvrsta akida u njihovim srcima koju neće potresti glasine i tumačenja besposličara.

Zaista je svako dobro u onome što je Allah propisao i postavio kao zakon za ženu, a ne ono čemu pozivaju neispravni zemaljski zakoni, s tim da ovo ne zabranjuje da se žena okoristi od onih programa koji pozivaju poštivanju njene ličnosti i čuvanju njene časti, te je čine korisnim elementom zajednice u okviru šerijatski dozvoljenog, a ne da to bude sredstvo za veće zlo koje

će se vratiti na zajednicu sa nesrećom i propasti u bliže ili doglednije vrijeme.

POSEBNI PROPISI ZA ŽENU

Allah, subhanehu ve te`ala, je propisao neke propise koji se tiču žena i nije ni jednom biću, ma tko to bio, dozvoljeno da u njih sumnja ili da probava opovrgavati dokaze koji ukazuju na njih ili da ranjava osjećaje muslimana pozivajući onome što je tim propisima oprečno, kao što je zabrana šerijatskog pokrivanja muslimanke, pokazivanje njenih ukrasa i izlazak na ulicu bez šerijatski propisane odjeće.

Allah je rekao za najčišće žene na dunjaluku - Poslanikove žene - majke svih pravovjernih: **“A ako od njih nešto tražite, tražite to od njih iza zastora. To je čistije i za vaša i za njihova srca.”** (Prijevod značenja Al-Ahzab, 53)

Ukoliko se ovo odnosi na najčistije i najčednije žene svijeta, pa šta da mislimo za one koje dođu poslije njih?

Pokrivanje žene i razdvajanje između muškarca i žene je osnova vjere i nije dozvoljeno da se ne prakticira, jer bi se time desila pokvarenost i riječi Uzvišenog Allaha u pogledu ovoga su jasne: **“O Vjerovjesniče, reci ženama svojim i kćerima svojim i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastvovane biti.”** (Prijevod značenja Al-Ahzab, 59)

Ibnu-Abbas, Allah sa njim bio zadovoljan, tumačeći ovaj ajet je rekao: “Allah je naredio ženama vjernika kada izlaze iz njihovih kuća radi neke njene potrebe da

pokriju njihova lica iznad njihovih glava sa džilbabom i da otkriju jedno oko.” (*Tefsir Taberi*)

Onda kada je žena postala nehajna prema njenom hidžabu, izložila je sebe uznemiravanju od strane maloumnih i to joj dođe kao kazna za njeno ostavljanje naredbe njenog Gospodara, jer je razlog njene sreće, njen hidžab.

RAZLIČITOST MUŠKARCA I ŽENE

Zaista je žena po svojoj prirodi, ponašanju i konstrukciji, drugačija od muškarca.

Činjenica, kojoj nevjernici ne mogu da dokažu suprotno, a kamoli muslimani.

Allah, subhanehu ve te’ala, je to pojasnio, a On je Taj Koji je stvorio i muškarca i ženu: **“I nije muško kao žensko.”** (*Prijevod značenja Ali-Imran, 36*)

Na osnovu ovoga, odgovornosti koje će se potraživati od žene treba da odgovaraju njenoj prirodi i konstrukciji i to je ono na šta se islam kao vjera obavezao u svojim zakonima i propisima.

Nije joj naredio da ide da radi kako bi privrijedila opskrbu i da se miješa sa muškarcima i da preuzima naporne dužnosti, vodeći pažnju o njenoj prirodi jer je u tome napor za nju.

Mudrost je da se sve stvari stave na svoja mjesta dok je nepravda suprotno tome i nije od usrećivanja muslimanke da se miješa sa ostalima po tvornicama, što joj ustvari i ne priliči, ili da bude putujuća trgovkinja koja proputuje zemlju uzduž i poprijeko miješajući se sa muškarcima - strancima, sa slabašnom tvrdnjom - koja je slabija od paukove kuće - da je ona ‘gospođa

biznismenka' zavaravajući je i uvlačeći je u polja koja nisu u skladu sa njenom prirodom.

Islam je, kao potpuna vjera, zagarantovao ženi pravo trgovine i posjedovanja samo u vidu u kojem joj garantuje opskrbu sa čuvanjem njene časti i zadovoljstvom na dunjaluku i, sa Allahovim dopustom, na ahiretu.

ISLAMSKA ZAŠTITA OD SVEGA ŠTO VODI POKVARENOSTI

Islam je preduzeo sve mjere zaštite za sve ono što će biti uzrok za zapadanje u pokvarenost ili će biti uzrok izgubljenosti i propasti zajednice.

Tako je zabranio prostituciju i bestidnost i sve što vodi tome.

Primjer toga je osamljivanje sa ženom koja nije bliži rod, kako je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: *"Zaista se neće čovjek osamiti sa ženom strankinjom, a da šejtan neće biti treći među njima."* (Ahmed, Tirmizi, Hakim, hadis sahih, Sahihu Džamia, 2546, Albani) ili da se pokazuje ukrašena otkrivena: **"U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u davno pagansko doba, ne pokazujte!"** (Prijevod značenja Al-Ahzab, 33) ili uljepšavanje njenog glasa: **"Na sebe pažnju govorom ne skrećite pa da u napast dođe onaj čije je srce bolesno i neusiljeno govorite!"** (Prijevod značenja Al-Ahzab, 32)

Hafiz Ibn Kesir - Allah mu se smilovao, je rekao: "Ovo su adabi koje je Allah naredio Poslanikovim ženama, a i žene ummeta njih slijede u tome.", tj. da nema u njenom govoru umekšivanja kada ona priča sa strancima i da ne

priča sa strancima onako kako priča sa svojim mužem. Pa gdje je ovaj plemeniti odgoj naspram onoga što se danas dešava od nježnosti i umekšavanja koji je prisutan u ženskom glasu? Kao što se prethodna zabrana ne svodi samo na ugrađenost u govoru, već obuhvata i govor koji ne priliči da se govori osim njenom mužu u njenoj kući, poput riječi udvaranja ili ljubavi, isto tako Allah, subhanehu ve te'ala, je naredio obaranje pogleda kako bi se izbjegla fitna: **“Reci vjernicima neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim, to im je bolje”** (Prijevod značenja An-Nur, 30), a rekao je ženama: **“A reci vjernicama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje i neka vela svoja spuste na grudi svoje.”** (Prijevod značenja An-Nur, 31)

Ibnu-Kesir, Allah mu se smilovao, je rekao: “Da ne otkriju ništa od ukrasa strancima, osim ono što se ne može sakriti.”, a Ibnu-Mes`ud, Allah njime bio zadovoljan, je rekao: “Kao što je ogrtač i odjeća.” (Tefsir Ibnu-Kesir)

Isto tako, islam je zabranio i druge stvari prisutne u današnje moderno doba koje dovode do pokvarenosti, iako nisu spomenute u prethodnom ajetu.

S tim da se te stvari kao ogranak pridodaju šerijatskom propisu kao osnovi, tako da je propis jedan. Zato Allah, subhanehu ve te'ala, kada je zabranio prostituciju nije rekao ne činite prostituciju nego je rekao: **“... i ne približavajte se zinaluku...”** (Prijevod značenja El-Isra, 32), tj. ne činite ništa što će vas približiti i što bi vas moglo odvesti ka zinaluku.

ŽENINA PRAVA U ISLAMU

Islam je ženi zajamčio sva njena prava i zabranio je nepravdu i nasilje prema njoj i uzurpiranje njenih prava.

Kao što je zabranio da se spriječi od udaje ili da joj se to pravo uskrati, tako je sa druge strane zajamčio da ona potražuje da se uda za čovjeka koji joj je ravan i koji joj priliči, ukoliko bi joj njen staratelj to zabranio ili eventualno se ispriječio između nje i njenog prava, kojoj je zagarantovao Allah i Poslanik, a ne neko drugi.

Uzvišeni je rekao: **“Ne smetajte im da se ponovo udaju za svoje muževe, kada se slože da lijepo žive.”** (*Prijevod značenja El-Bakara, 232*)

Kao što je naredio da joj se daju sva njena prava kada je u pitanju prisnost, milost, nježnost, ljubav i dobročinstvo prema njoj, te zadovoljavanje njene strasti od strane njenog muža, a zabranio je njeno izbjegavanje bez ikakvog razloga.

Zato je Allahov Poslanik, sallallahu ‘alejhi ve sellem, na Oprosnom hadždžu obznanio sva prava koja je islam dao ženi kada je rekao: *“Primitite moju oporuku da ženama činite dobro.”* (Buhari, 5186; Muslim, 1368-60) i *“Najbolji od vas je onaj koji je nabolji prema njegovoj porodici, a ja sam najbolji od vas prema mojoj porodici.”* (Tirmizi, Ibnu-Madže, Tabarani, hadis sahih, Sahihu Džamia, 3314, Albani).

Islam je naredio lijepo življenje sa ženama i nježnost prema njoj, a obavezao je ljude da troše na nju u svakom periodu njenog života, bila malena ili odrasla, udata ili neudata, a njoj nije naredio da ona radi i privređuje zato

što je to u suprotnosti sa njenom prirodom osim u prijekoj nuždi.

USMJERAVANJE ŽENE KA NJENOM DOBRU

Zaista je islam usmjerio ženu ka onome što je za nju ispravno, pojasnio joj je ispravno od neispravnog i dobro od lošeg.

Tako joj je naredio i podstakao je na ostajanje u kući, jer je to što je skladno sa njenom prirodom, sretnije po njen život i čistije za njenu ličnost: **“U kućama svojim boravite i ljepotu svoju kao u davno pagansko doba ne pokazujte.”** (Prijevod značenja *Al-Ahzab*, 33)

Ovo je osnova, jer je od najuzvišenijih funkcija i najčasnijih poslova, kojima je Allah, tebareke ve te'ala, zadužio ženu, odgajanje njene djece i usmjeravanje njene pažnje prema njima, jer je ona ta koja rađa ljude i odgaja heroje.

Zato, svaki poziv koji ruši ovu osnovu i udaljava ženu od njega, mora se spriječiti i osuditi, jer se time želi uništiti ličnost žene muslimanke i samim tim temelj muslimanskog društva.

FETVE ISLAMSKIH UČENJAKA

PROPIS POSEBNOG DARIVANJA SUPRUZI ZA DAN ŽENA

Pitanje:

Kakav je propis ako svojoj supruzi ukažem posebnu pažnju (putem poklona, izlaska, zabave, op. rev) za Dan žena tj. osmog marta?

Odgovor:

Hvala Allahu Gospodaru svjetova, neka su salavat i selam na Muhammeda i njegove ashabe, a zatim:

Ono što se među svijetom naziva Danom žena, koji se svake godine, osmog marta, posebno obilježava je samo jedna u nizu novotarija koje su se raširile među muslimanima. A razlog prihvatanja takvih praznika je nepoznavanje vjere i vjerskih propisa, te slijeđenje zapada u svemu što od njih dolazi.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: **„Ko uvede novu stvar koja u vjeri nema osnova, to mu se odbija.“** (Muttefekun alejhi)

Nijedna novotarija nije uvedena, a da neki od sunneta nije zapostavljen, zato Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, veli: **„Nijedan narod nije uveo određenu novotariju u vjeri, a da u isto vrijeme nije zapostavio neki od sunneta, zato se čvrsto držite sunneta, jer je to bolje od uvođenja novotarije.“** (Ahmed)

Na osnovu jakih i čvrstih argumenata zaključuje se da, pored obilježavanja ramazanskog i kurbanskog bajrama, nije dozvoljeno obilježavanje niti jednog drugog praznika, jer su praznici striktno i precizno određeni vjerozakonom.

Allah Uzvišeni veli: ***Svakoj vjerskoj zajednici propisali smo vjerozakon prema kojem se trebala vladati.*** (El-Hadždž, 67)

Lijep odnos prema ženi i ukazivanje počasti je propisano i naređeno islamom. Uzvišeni veli: ***I prema njima se na najljepši način ophodite.*** (En-Nisa, 19)

A Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: „**Među vama su najbolji oni koji se najbolje ophode prema svojoj porodici (ženi), a ja sam u tome najbolji.**“ (Tirmizi)

Zato je obaveza na mužu da u svim prilikama i vremenima ukazuje pažnju i počast svojoj supruzi, a ukazivanje te počasti posebno u jednom danu je novotarija i uvođenje u vjeru onoga što nije od nje.

Neka je svaka hvala Allahu, subhanehu ve te'ala, s čijom blagodatima završavaju se sva dobra djela! Neka je salavat i selam na Njegovog roba i poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, na njegovu porodicu, supruge, potomke, sve ashabe i sve koji ih slijede u dobru do Sudnjega dana. Molim Te, Uzvišeni Allahu, da ovaj trud učiniš iskrenim radi Tvoga Plemenitog lica i da njime okoristiš Svoje robove. Slavljén neka si Ti, Gospodaru moj, i

*hvaljen. Nema istinskog boga osim Tebe. Od Tebe oprosta
tražim i Tebi se kajem.*

Safet Suljić

Islamski Univerzitet Rijad

08.03.2015-16.05.1436

SADRŽAJ:

UVOD.....	3
POVIJEST 8 MARTA – MEĐUNARODNOG DANA ŽENA	5
KAKO ISLAM GLEDA NA “DAN ŽENA” – 8 MART	8
„SLOBODNA ŽENE“ U OČIMA ZAPADA	12
POČASTI ŽENE U ISLAMU.....	27
ISLAM JE DOVOLJAN DA USREĆI MUSLIMANKU.....	37
FETVE ISLAMSKIH UČENJAKA	46

